

[Gade]

gere har optrådt ganske markant over for andre lande, f.eks. Polen. Her sagde vi, at vi ikke synes, I skal opføre det a-kraft-værk, som de godt nok havde bestemt at de ville opføre, men vi mente, vi havde ret til at sige, at de ikke skulle opføre det. Derfor bliver jeg også lidt trist til mode, når miljøministeren siger, at de lande kan få lov at komme med velbegrundede indvendinger om, hvordan broen skal udformes.

Jamen tænk, hvis nu Polen eller Finland mener, at vi ikke skal bygge broen, fordi de er dybt bekymrede for fiskerimulighederne, for problemerne med saltholdighed og iltholdighed, skal de så ikke have lov at være medbestemmende hos os om at vælge den miljømæssigt rigtige løsning, ligesom vi mente, vi havde ret til at påtale et a-kraft-værk over for polakkerne?

Miljøministeren står ved siden af den tidligere energiminister. Han var i Polen for at sige til polakkerne, at vi ønsker, at I dropper a-kraftprojektet. Man kan forestille sig, at et andet land siger til Danmark: Vi ønsker, at I dropper dette projekt og bygger en boret tunnel. Men det kan jeg forstå: at vi ikke gider tage hensyn til dem, fordi der er et flertal, der bag lukkede døre allerede har besluttet det hele uden at vide ret meget om konsekvenserne.

Må jeg sige til hr. Løvig Simonsen, at Socialdemokratiet nu har nået sit mål: det er miljømæssigt forsvarligt. Jeg kan forstå, at hr. Løvig Simonsen har fået det godkendt i Socialdemokratiets hovedbestyrelse, og så forstår jeg at hr. Løvig Simonsen er glad.

Sagen er, at det er en miljømæssigt uforsvarlig løsning, der er valgt her i en situation, hvor vi råder over teknologi, viden og – hvis Socialdemokratiet ville – et politisk flertal for en boret tunnel. Det var Socialdemokratiets politik for nogle år siden, men den har man skiftet ud, og det er trist.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Taletiden for korte bemærkninger er 2 minutter, og tiden er fremskredet.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg har heller ikke noget ønske om at diskutere budgetteknik – og slet ikke med en finansminister. Jeg er udmærket godt klar over, at dette ikke påvirker de udgiftspolitiske måltal. Konstruktionen er for smart til det. Jeg er fuld-

stændig opmærksom på, at når det er noget, der passer finansministeren, er det uden for, og når det er noget, der ikke passer finansministeren, er det inden for. Det er også fair nok, man skal bare vide, at det er sådan.

Jeg er derfor også klar over, at medmindre der er tab, kommer det ikke direkte til at påvirke finansministerens gode budget eller finanspolitiske måltal. Jeg tror nu alligevel, at mange i dette land ville være glade, hvis de havde samme låneøkonomiske vilkår, som finansministeren har: Nå ja, hvis afbetalingstiden ikke kan klares på 30 år, tager vi 40 eller 50 år, hvis den interne forrentning ikke er 5 pct., men kun 4 eller 3 pct., gør det ikke så meget.

Det, jeg ikke kan forstå, er, at det ikke under en eller anden form påvirker den samlede samfundsøkonomi. Hvis man tjener mindre på et projekt, må det trods alt betyde noget for den samlede økonomi. Når man tjener mindre, må der være noget mindre. Det synes jeg er sund logik. Hvis denne forbindelse ikke bliver så god, må det påvirke den samlede samfundsøkonomi. Det tror jeg ikke jeg kan have misforstået så meget.

Men hvis vi ser væk fra det, har finansministeren så tænkt sig, at der skal ske en reduktion af andre investeringer? Hvad forestiller finansministeren sig nu, når det skal ind i denne investeringsramme? Lader vi så bare investeringsrammen vokse? Det skal jeg ikke på nuværende tidspunkt tage stilling til, men jeg vil bare gerne vide, hvad finansministerens hensigt egentlig er.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Der bliver ikke, selv om der skulle blive en længere tilbagebetalingsperiode, et egentligt samfundsøkonomisk tab, fordi det er selskabets overskud, der er mindre end oprindelig forventet, og fordi overskuddet er mindre en oprindelig forventet, vil det tage noget længere tid at tilbagebetale lånene. Det betyder en lidt ringere økonomi i projektet. Det, der er kunsten her, er, at det er indkapslet i projektet. Det er ikke noget, der kommer til at påvirke skatteyderne og skatteydernes skattebetaling, og det er afgørende for os.

Investeringsrammediskussionen er aldrig nær så præcis som diskussionen om det udgiftspolitiske måltal og om det, der ligger inden for finansloven, ja, jeg er næsten tilbøjelig til at me-